

nering blev tilvejebragt garantier mod tysk militarismes genopståen, og at en senere genforening af Tyskland ikke blev umuliggjort.

Under sin omtale af nedrustningsproblemet fremhævede Lange den bekymring, som det stadig voksende arsenal af såvel atomvåben som konventionelle våben giver anledning til. Ansvar for herfor påhviler i første række Sovjetunionen. Den vigtigste opgave var afskaffelsen af atomvåben som masseødelæggelsesmiddel, og på baggrund af den fare, der truer vor civilisation, må de på traditionelle suverænitetbegreber baserede argumenter mod international kontrol forekomme absurde.

Sluttelig gav udenrigsminister Lange udtryk for tilslutning til den amerikanske plan om udnyttelse og udvikling af atomenergien til fredelige formål.

Af andre talere må nævnes Indiens delegerede, Krishna Menon, der særlig dvælede ved det nye Asiens voksende politiske indflydelse og den forståelse, som Indien og Kina var nået til. De to lande havde ikke valgt magtbalancens, men ikke-

aggressionens, broderskabets og forståelsens vej.

Videre i sin tale bemærkede Krishna Menon, at Indiens stilling til spørgsmålet om Kinas repræsentation i De Forenede Nationer var velkendt, og Genèvekonferencen havde vist, at resultater kun kunne opnås ved forhandling med rette vedkommende. Han understregede endvidere Japans genrejsning og udtalte håbet om, at Malaya også snart ville indtræde i de suveræne staters rækker.

Den indiske delegerede kritiserede stærkt Manilapagten, der efter Indiens opfattelse ikke burde være indgået, idet den modvirkede den afspænding, som Genèvekonferencen havde tilvejebragt, og overførte den kolde krigs maskineri til Asien.

I modsætning til den opfattelse, der sædvanligt blev hævdet, var man fra indisk side af den mening, at der på Genèvekonferencen også var sket visse fremskridt i spørgsmålet om Koreas genforening, og den indiske delegerede stillede i udsigt eventuelt senere at fremsætte politiske forslag vedrørende dette problem.

V. Valg af medlemmer til rådene.

1. Valg til sikkerhedsrådet.

(Dagsordenens punkt 14).

I plenarmødet den 6. oktober blev Belgien, Iran og Peru indvalgt i sikkerhedsrådet til afløsning af Columbia, Danmark og Libanon ved udløbet af disses valgperiode med udgangen af året 1954. Sikkerhedsrådets sammensætning fra 1. januar 1955 er herefter følgende:

Fem permanente medlemmer: Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Kina, Sovjetunionen og Storbritannien.

Seks ikke-permanente medlemmer: Belgien, Brasilien, Iran, New Zealand, Peru og Tyrkiet.

2. Valg til det økonomiske og sociale råd.

(Dagsordenens punkt 15).

Den 6. oktober foretog plenarforsamlingen valg af 6 nye medlemmer til det

økonomiske og sociale råd som efterfølgere for de med udgangen af 1954 afgående medlemmer: Argentina, Belgien, Cuba, Frankrig, Kina og Ægypten.

Argentina, Frankrig, Kina og Ægypten genvalgte med henholdsvis 52, 42, 41 og 41 stemmer. Som nye medlemmer af rådet indvalgte Nederlandene og Den dominikanske Republik med henholdsvis 43 og 44 stemmer. Der blev afgivet 5 ugyldige stemmesedler.

Det økonomiske og sociale råd består herefter fra 1. januar 1955 af følgende medlemmer: Amerikas Forenede Stater, Argentina, Australien, Tjecoslovakiet, Den dominikanske Republik, Ecuador, Frankrig, Indien, Jugoslavien, Kina, Nederlandene, Norge, Pakistan, Sovjetunionen, Storbritannien, Tyrkiet, Venezuela og Ægypten.